

A híre, hogy hazátlan vagyok

Ködbölcsőben lucskos vidék ring,
a hegyhatáron odvas fák,
elveszett törzsek és árvalányhaj,
üres véredények a Hortobágyon,
számárfülek
a földrajzkönyv lapjain:
egy 1910-es térkép a szekrény mögött –
a hazám ez.
Ködkód.
Többnyelvűvé feketedtem:
magyarra fordítom a magyart,
hozzácsapom a szkítát,
az avart, a gepidát, a gótot,
miközben a térképtájon sírhantok
rajzait vizsgálom,
vásznakat festek,
imádom a füveket.
Az iskola-,
a rendőr-, a katona- és tisztviselőkabátot gyűlölöm.
Akasszátok fel az egyenruhákat!
Így lesz talán otthon ott,
hol a hullaház fölött pityereg egy
csillag –
és közellenség címén
lepuffantja az állam.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Boda Edit

Látó Szépirodalmi Folyóirat